

Stichting Dier Retour stopt met zoeken

REGIO • Stichting Dier Retour stopt er mee. Voorzitter Ankie van der Kruyk ervaart een gebrek aan medewerking. “Om moedeloos van te worden”, zegt ze.

Al ruim tien jaar verzorgt de geboren Scheveningse de meldingen van vermiste en gevonden huisdieren in de Krimpenerwaard. Tot genoeg van de baasjes, zo blijkt uit het gastenboek op de website. ‘Bedankt voor alle moeite! Gelukkig hebben we Sjakie ongedeerd maar wel slaperig en rille- rig weer terug. Succes met de stichting!’, luidt een recente reactie.

Verlies

Het zal een van de laatste dankuitin- gen in het gastenboek worden, want na enkele weken alleen nog de gevon- den dieren te hebben doorgegeven via de website en Het Kontakt, is het per 1 mei helemaal over. De stekker gaat er- uit. “Dit voelt als een verlies”, zegt een geëmotioneerde Ankie. “Ik heb er al- les aan gedaan om vooral niet te hoe- ven stoppen, maar ik loop tegen een muur op. Door gebrek aan medewer- king kan ik niet anders dan besluiten met Dier Retour te stoppen.”

Ankie uit kritiek op instanties als de Dierenbescherming, Dierenambu- lance en dierenartsen, waarmee de sa- menwerking volgens de inwonster van Groot-Ammers niet wilde vloten. “Ik nam niet alleen de meldingen op, maar probeerde ook actief te zoeken naar vermiste dieren dan wel gevon- den dieren proberen te herenigen met hun baasje. De medewerking van ge-

noemde instanties was er niet; daar heb ik voorbeelden te over van. Iedere- en in de Krimpenerwaard doet het op zijn eigen manier, waardoor er veel versnippering is. Dat komt de zoek- tocht naar een vermist dier, dan wel het zoeken naar het baasje van een ge- vonden dier, niet ten goede.”

Kindje

‘Met pijn in het hart’, legt ze het bijltje erbij neer. “Ik heb er echt om moeten janken, Dier Retour was toch een

beetje mijn kindje. Maar ik kon niet anders.”

Wat ze nu gaat doen, weet ze nog niet: “Voorlopig even niets; ik heb mijn handen vol aan mijn eigen dieren.”

Tips voor mensen die hun huisdier kwijt zijn, wil ze wel geven: “Hang fly- ers op en ga zelf in schuurtjes en der- gelijke kijken. Roep als het stil is op straat. Bel de dierenambulance; niet één keer, maar elke dag. Ga regelmat- ig kijken in het asiel, ook in asielen

buiten de eigen regio. Bel de gemeente waar je woont, want die halen ook wel- eens dode katten van de straat. Beter één telefoontjes te veel dan één te wei- nig.”

Ze wil tenslotte iedereen succes wen- sen bij het terugvinden van het huis- dier: “Men zal het nodig hebben.”

Robert van der Hek

 WWW.DIERRETOUR.NL

• Ankie met haar honden.

ARCHIEFFOTO: ROBERT VAN DER HEK